

שמאבד הזמן". הו"ד צמ"צ וכה"ח שס. וראה צחי
מהרי"ו (לשו"ע או"ח) שכתב מקור ליסוד האמור
שהפסד הזמן נחשב לפסידא בנוגע להלכה וכו',
מצ"מ קט: בתוס' (ד"ה וספר) "...להכי קרי ליה
הכא פסידא דלא הדר, לפי שבאותה שעה נחבטל לו
לימוד של אמת" עי"ש. ועוד בחוספות (שבת קלא.
ד"ה ושין) בנוגע למצוות שחיובם תמידי, עיין שס.
וראה בספר תורת שלום (שיחות כ"ק אדמו"ר
מוהרש"צ נ"ע מליוצאויטש) עמ' 202. שכתב
"ולענין חול המועד, שמעתי ממנו מפורש, שדא"ח
כותב גם בענינים חדשים (לא בהגה"ה כנ"ל בלבד).
ואמר לי, שהעדור ההתעסקות בדא"ח הוי דבר
האבד ודאי".